

[Socialministeren.]

Han talte først om, at Beregningerne jo stammede fra 1929—30, og saa siger han Sp. 1908:

„Derfor har de Ret, som siger, at Spørgsmaalet om Understøttelse til arbejdsløse meget vel kunde besvares og løses paa Socialreformens Grund“, — det er der aldrig nogen, der har benægtet; man kan henvise de arbejdsløse til Socialkontorerne, hvis man ikke vil hjælpe dem paa anden Maade —

„men det vil selvsagt betyde en ganske overordentlig Byrde for Landets Kommuner, en Byrde, som det store Tal af Kommuner, ikke blot Bykommuner, men ogsaa Landkommuner, vil være ude af Stand til at bære. Derfor har Venstre efter en nøje Prøvelse af dette Spørgsmaal erklæret sig rede til at gaa ind i en Forhandling om paa anden Maade, ad anden Vej, i Tilknytning til Arbejdsløsheds-kasserne og Fortsættelseskasserne, at tilvejebringe en Hjælp, en ekstra Hjælp til de arbejdsløse“.

Altsaa, den ærede Ordfører for Venstre i Folketinget, Hr. Krag, vidste meget godt, med hans særlige Sagkundskab i disse Spørgsmaal: naturligvis kan man bruge Kommunehjælpen, men at gaa den Vej vilde ikke være hensynsfuldt over for de arbejdsløse, og det vilde være til stor Byrde for Kommunerne; derfor gik han i Fjor paa Venstres Vegne med den Begrundelse, jeg her har nævnt, trods det, Venstre kalder sin principielle Stilling til Spørgsmaalet, netop med til at bryde dette Princip. Hvorfor det kunde brydes i Fjor, da det for det offentlige drejede sig om en Udgift paa 15 Mill. Kr., men pludselig er blevet et ubrydeligt Princip i Aar, da Udgiften kun andrager $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$, skylder den ærede Ordfører her i Tinget mig en nærmere Begrundelse for. I øvrigt siger den ærede Ordfører i Folketinget Hr. Krag:

„Naar vi derfor er gaaet ind i disse Forhandlinger og til Trods for, at ikke 4 Partier har kunnet staa sammen om en Overenskomst, dog er skredet til denne, er det i Erkendelse af Landbrugets Nød, Kommunernes Vanskeligheder og Nødvedigheden af paa særlig Vis at hjælpe de arbejdsløse“.

Tør jeg spørge: Hvilke af de Argumenter, der altsaa i Fjor dannede Baggrunden for, at Venstre kunde gaa med til det tre-fire-dobbelte af det Beløb, som der nu er Tale om, gælder ikke i Aar, hvor det drejer sig om et langt mindre Beløb? Er det Landbrugets Forhold, der er saa meget bedre?

Er det Kommunernes Forhold, der er blevet saa meget gunstigere? Eller er det de arbejdsløses Stilling, der er blevet saa meget behageligere, efter at Arbejdsløsheden nu har været et Aar længere? — Jeg tillader mig at spørge den ærede Ordfører her i Landstinget, hvorledes han vil begrunde sin fra den ærede Ordfører i Folketinget helt afvigende Stilling.

Den ærede Ordfører (Stensballe) sagde derefter, at de arbejdsløse har jo under alle Omstændigheder deres Ret sikret. Nej, det har de ikke. De arbejdsløse har ingen Ret sikret i den Forstand, hvori de har Ret til deres Arbejdsløshedsunderstøttelse. De har Ret til at faa Kommunehjælp; det sagde man jo ogsaa i Fjor, det nævnte det ærede Medlem Hr. Krag udtrykkelig. Ja, det har de. Men det er virkelig ikke det samme som at have Adgang til at faa fortsat, fast, takstmæssig Understøttelse fra Arbejdsløsheds-kasserne. Thi vel har de Ret til at faa Kommunehjælp; men Kommunehjælpens Størrelse fastsættes i det enkelte Tilfælde efter et Skøn, og for dette Skøn er der nok sat en Maksimumsgrænse i Socialreformen, men der er ikke sat nogen Minimumsgrænse. Altsaa set fra Socialministerens og set fra Rigsdagens Synspunkt kan man ikke komme og sige til den enkelte arbejdsløse: Du kan være sikker paa, at du er stillet lige godt, hvad enten du faar fortsat Hjælp fra Arbejdsløsheds-kassen eller du faar Kommunehjælp. Thi det kommer an paa, hvordan den enkelte Kommune ser paa hans Trangsforhold og bedømmer disse. Derfor, uanset, at Socialreformen ogsaa paa dette Omraade betyder et væsentligt Fremskridt, idet den kommunale Hjælp ikke har Fattighjælps Virkning, saaledes som den tidligere Kommunehjælp havde efter den gamle Lovgivning, ved jo enhver, der kender Forholdene, enhver, der kender de arbejdsløses Mentalitet og deres Ønske om saa vidt muligt at undgaa at henvende sig paa Kommunekontorerne, at for de arbejdsløse betyder det meget, om de kan faa Hjælp gennem Arbejdsløsheds-kasserne fremfor at skulle søge den fra Kommunen.

Jeg har faaet mange Henvendelser i saa Henseende fra arbejdsløse, ogsaa med Henblik paa dette Lovforslag, og jeg fik netop i Gaar eller i Forgaars et Brev, „paa mange Smedesvendens Vegne“, staar der, et Brev, hvori der med Henblik netop paa Socialkontorerne Stilling, efter at man først har fremsat nogle venlige Udtalelser om Socialreformen og mit Arbejde, gøres følgende Bemærkninger:

„Kunde man bare faa de Herrer